Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 215. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 8-го ЛИСТОПАДА 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 8, 1985 No. 215. VOL. XCII.

ПРОТЕСТАЦІЙНА СТОРІНКА В „НЮ ЙОРК ТАЙМСІ" ПОЯВИТЬСЯ В НЕДІЛЮ, 10-ГО ЛИСТОПАДА

Джерзі Сиіті, Н. Дж. — Представниці пластових куренів „Перших Стеж" і „Верховинок" повідомляють, що згідно з їхніми плянами в неділю, 10-го листопада ц.р. появиться на сторінках щоденника „Ню Йорк Таймс", сторінкове оголошення з відповідно зредагованим змістом, із закликом до Президента, щоб в розмовах з Міхаїлом Ґорбачовим порушив справу переслідування українських правозахисників.

Ініціяторки того задуму просять українське громадянство численно закуповувати це видання „Ню Йорк Таймсу" та пересилати „українську сторінку" на руки президента Р. Регена з особистим проханням взяти цей заклик до уваги. Слід підписатись на сторінці власноручно і подати адресу.

Датки на сторінку постійно напливають. У вівторок, 5-го листопада ц.р., зареєстровано між іншими два великі датки по 1,000 дол. від Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Пассейку і 500 дол. від Загону „Червоної Калини, а в середу, 6-го, Український Народний Союз передав 2,000 дол.

Ініціяторки акції звертаються із проханням до української громади далі присилати свої пожертви, щоб можна було вповні покрити суму потрібну на цю сторінку.

В Бейоні передано українські книжки до бібліотеки

В. Вінтонів (третій зліва) передає книжку М. Долота про голод в Україні директорці бібліотеки М. О'Коннор. Перший зліва — посадник Д. Коллінс та інші члени української делеґації.

Бейон, Н. Дж. — В місцевій газеті появився допис про те, як українська громада подарувала бейонській публічній бібліотеці кільк українських книжок. Між дарованими книжками є праці з української історії, про український голокост та про комуно-московське знущання над українським народом перед і після Другої світової війни. В книжках читач також довідається про штучно створений Москвою голод в Україні в 1930-их роках.

Дарування книжок відбулось в міській ратуші 4-го жовтня ц.р. Присутніми були: мейор міста Денис Коллінс, директорка бібліотеки Мері О'Коннор, парох української православної церкви св. Софії о. Василь Іващук, парох української католицької церкви о. Роман Мірчук, податковий інспектор міста Бейон Мирон Солонинка, Василь Вінтонів, голова Українського Народного Дому Зенон Сірий і вчителька середньої школи Арета Сіра.

Американські робітники захищають переслідуваних українців

Ню Йорк (ІСНО). — В зв'язку з близькою конференцією президента Роналда Регена з Міхаїлом Горбачовим, ІСНО, головою якого є Павло Дорожинський, рішив звернутися до президента Регена з проханням, щоб він порушив справу переслідування і геноциду, які Москва стосує до українського народу.

Тому, що кращий вислід буде, коли таке звернення вийде від американської установи, Ярослав Стасик, член Екзекутиви ІСНО, передав відповідні інформації і юнії автомобільних робітників, яка на своїй конвенції рішила всіми доступними засобами допомагати українському народові в його боротьбі за самостійність.

Л. Стасикові вдалось спонукати Піта Келлі, президента 160-го Відділу цієї юнії, виготовити документальний лист і вислати його до президента Регена.

В обширному листі згадується про гноблення українського народу Москвою, про Гельсінкські уголи і поголовне виарештування їх оборонців в Україні, про Юрія Шухевича, про недавню смерть чотирьох українських правозахисників в концтаборах тощо.

В Чикаґо відзначать 25-ліття журналу „Сучасність"

Чикаґо (Н.Н.). — Середовище УГВР відзначить тут 25-літній ювілей появи місячників „Сучасність" публічним панелем в неділю, 17-го листопада, о год. 4-ій по полудні.

Панель на тему „Зустріч із 'Сучасністю'" відбудеться в конференційній залі Українського Інституту Модерного Мистецтва. В панелі братимуть участь від редакції журналу його головний редактор проф. Тарас Гунчак та редактор літератури Богдан Бойчук, а також члени редакційної ради — професори Богдан Рубчак і Василь Маркусь. Виступлять також із своїми зауваженнями читачі, а саме Рута Галібей, Орест Городиський, Дмитро Грушецький та проф. Степан Самбірський. Модератором буде д-р Модест Ріпецький.

Крім панелю і дискусії, передбачено виставку видань видавництва „Прологу" і „Сучасности", як також розпродаж тих видань за зниженими цінами. Розмови про „Сучасність" та висловлення опінії читачів і української громади може продовжуватись за кавою і солодким у товариській атмосфері.

Виставка і продж книг будуть проведені на протязі цілого дня від 10-ої години ранку до 8-ої вечора у тій же залі.

Отримали державну допомогу на українсько-канадський атлас

Торонто. — Канадський міністер багатокультурности Джек Мирта повідомив Катедру Українознавчих Студій при Торонтонському університеті, що їй призначено початкову допомогу в сумі 10,000 дол. на виготовлення атласу під наголовком „Крієйтінґ оф ленд-скейп" — географія поселення українців у Канаді. Це є додаткова праця до попереднього проєкту проф. Павла Р. Магочого, „Історичний Атлас України", який друкується у видавництві Торонтонського університету й появиться з друку в листопаді 1985 року.

Українсько-канадський атлас пригоровляють співпрацівники Катедри д-р Любомир Луцюк та Богдан Кордан під керівництвом проф. Маґочого. Цей атлас охоплюватиме 30 карт, на яких будуть показані демографічні та організаційні зміни, як теж зразки українського поселення в Канаді від початків піонерського періоду до сьогодні, згідно зі статистикою канадського перепису населення з 1981 року.

Цей атлас буде першим того рода атласом про українців Канади і як такий буде оригінальним вкладом в історію етнічної іміграції Канади.

Цей проєкт започаткував д-р Луцюк, одержавши на ту ціль допомогу від Шевченківської Фундації у Вінніпеґу. Карти для цього атласу будуть виконані в картографічній секції географічного відділу Торонтонського університету під керівництвом визначного північно-американського картографа, Джефрі Метюса.

ДЖ. ШУЛЦ НЕ Є ЗАДОВОЛЕНИЙ ПОЇЗДКОЮ ДО МОСКВИ

Вашінгтон. — Після короткої зупинки в Ісляндії державний секретар Джордж Шулц вернувся до Вашінгтону зі своєї дводенної поїздки до Москви, де він зустрічався з генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим і міністром закордонних справ Едуардом Шеварднадзе.

Дж. Шулц зустрівся в Білому Домі з президентом Роналдом Реґеном і розповів йому про результати поїздки. Подробиць розмови Президента і державного секретаря не подано, але, судячи з висловлювань кореспондента газети „Ню Йорк Пост" Нілса Латема, який супроводжував Дж. Шулца в його поїздці, прийняття, влаштоване в Москві Шулцові можна порівняти з холодною душшю.

Розмова державного секретаря з совєтським лідером відбувалася на четвертому поверсі Кремлівського палацу, в приміщенні, вікна якого виходили на Красну площу. Обмін думками відбувався під поглядами Маркса і Леніна з портретів, що висіли на стіні.

М. Ґорбачов часто перебивав Шулца, не звертав уваги на його слова і всім своїм виглядом намагався показати, що не надає розмові великого значення. Після закінчення розмови Ґорбачов відправився на відкриття пам'ятника Ленінові.

Розповідаючи про враження від розмови, Шулц сказав, що після першого замішання, викликаного грубістю совєтського керівника, він почав відповідати йому тим же, перериваючи його багатослівні обвинувачення на адресу американського імперіялізму. „В Москві треба вести себе так, як ведуть себе москвичі", — сказав Шулц.

Совєтське пресове аґентство ТАСС заявило, що розмова відбувалася в щирій і діловій атмосфері. В перекладі на дипломатичну мову це означає, що сторони не змінили своїх позицій і не прийшли до згоди.

СССР далі доставляє зброю і військовий матеріял до Нікараґуа

Вашінгтон. — Речники Адміністрації президента Роналда Реґена заявили у понеділок, 4-го листопада, що Совєтський Союз, не зважаючи на пропаґандивні „мирні" заходи і запляновану вершинну конференцію між Р. Реґеном і совєтським лідером Міхаїлом Ґорбачовим, далі доставляє кораблями зброю і військовий матеріял для Нікараґуа, центральноамериканської держави, яка встановила в себе прокомуністичний уряд сандіністів і є посередником між СССР і поодинокими марксистськими „революційними" групами в Центральній і Південній Америці.

Американські розвідчі літаки поробили також досить прецизні фотознімки над кубинською територією, які доказують наявність на цьому „острові свободи" великих запасів різнородної зброї, а навіть модерних літаків, вже змонтованих, і гелікоптерів, що їх нікараґуанські сандіністи почали вживати у боротьбі проти антикомуністичних партизанів.

Минулого тижня також президент Ель Сальвадору Хозе Наполеон Дуарте, який у супроводі своєї звільненої дочки Інез відвідував Вашінґтон і тут зустрічався з президентом Р. Реґеном й іншими високими речниками Уряду, підтвердив присутність совєтської нової зброї в Ель Сальвадорі, що нею користуються марксистські партизани. Цю зброю, на думку Дуарте, партизани отримали з Нікараґуа. Він передав Адміністрації ЗСА також документи, які доказують фізичну присутність сандіністів в Ель Сальвадорі, зокрема при виконанні різних атентатів і в командному складі партизанських частин.

Військова фльота ЗСА і розвідчі літаки слідкують не тільки за пожвавленим рухом в кубинському воєнному порті Марієль, але також за рухами совєтських кораблів і їхнім вантажем, що вони його привозять до портів в Кубі і Нікараґуа.

Речники Білого Дому Леррі Спікс і Державного Департаменту Чарлз Редман відмовились від коментарів в цій справі і не бажали виявити чи Уряд ЗСА знає напевно, що привозять і що забирають зі собою совєтські кораблі з портів в Центральній Америці. Крім совєтських, до портів Куби і Нікараґуа прибувають час то кораблі Болгарії та інших сателітних держав, включно з В'єтнамом.

Кореспонденти, які перебувають в обидвох названих комуністичних країнах інформують, що на Кубі і в Нікараґуа появилась велика кількість нових совєтських танків Т-54 і 55.

Деякі політичні коментатори і спостерігачі кажуть, що Адміністрація повинна розкрити усі ці справи ще перед зустріччю Р. Реґена з М. Ґорбачовим, щоб опісля вже в останній хвилині, не було жадних непорозумінь, якщо достава зброї набере небезпечних форм і ЗСА будуть змушені гостро зареагувати.

Р. ДОЛ І 39 СЕНАТОРІВ ДОМАГАЮТЬСЯ ПЕРЕСЛУХАННЯ М. МЕДВЕДЯ

Вашінгтон. — Роберт Дол, лідер республіканської більшости в Сенаті й 39 інших сенаторів, між ними такі впливові особи, як сен. Джессі Гелмс, республіканець з Північної Каролайни і Алфонс Д'Амато, республіканець з Ню Йорку і голова сенатської комісії безпеки і співробітництва в Европі, яка наглядає за виконанням Гельсінкських угод членськими державами, сигнаторами цього договору, домагаються переслухання Мирослава Медведя, украінського моряка, який два рази пробував втекти із совєтського торговельного корабля „Маршал Конєв" в Ню Орлієнс.

Вміжчасі українська громада в цілій країні робить всі можливі заходи, щоб добитись ще одного переслухання М. Медведя, хоч президент Роналд Реґен заявив в інтерв'ю, що всі три випадки з дефекторами вояком в Афганістані, кагебістом Віталієм Юрченком і М. Медведем можуть бути з примедитацією підкинені Москвою „смердюшки" напередодні конференції на вершинах.

У четвер, 7-го листопада, голова Комітету Оборони Національних і Людських Прав в Україні, Уляна Мазуркевич, повідомила, що первісно відкинену судову скаргу поновно внесено у Вашінґтоні до Верховного Суду. Цією справою займається адвокат Андрій Филипович.

В Ню Орлінсі, Ла., федеральний суддя Марк Фелдман відкинув скаргу внесену адвокатом Юліяном Кулясом, заявляючи, що справа М. Медведя — це справа „міжнародних відносин" і не підпадає під юрисдикцію американських судів.

Преса, радіо і телебачення постійно подають звідомлення про справу Медведя, а деякі газети редакційно скритикували Уряд ЗСА.

Р. Дол і А. Д'Амато заявили однозгідно, що людина, яка втікає два рази, перерізує собі жили на руках і у розпачі шукає порятунку в чужих людей, як, наприклад, у власника ювелірного підприємства, не може бути провокатором, чи знаряддям в руках КҐБ, який в останньому часі підкидає З'єднаним Стейтам Америки все нові й нові „задачі".

Інші сенатори критикували Службу іміграції і натуралізації за нефахове, поспішне і недбале полагоджения справи М. Медведя і домагалися, щоб справи втікачів з комуністичних країн, зокрема із Совєтського Союзу, передати під юрисдикцію Департаменту справедливости безпосередньо, бо ЗСА не можуть дозволити собі на повторення випадку із литовським моряком Сімасом Кудіркою, а тим самим повторення компромітації в очах свободолюбних людей.

Представник сен. Р. Дола Волт Рікер заявив, що працівники зі штабу сенатора мають повні руки праці у пов'язанні зі справою М. Медведя. Вони виготовили окрему резолюцію, яка у випадку потреби буде поставлена під голосування, з вимогою затримання совєтського корабля, або тільки моряка М. Медведя, для переслухання в сенатській комісії і встановлення чи він дійсно добровільно хоче повертатися до СССР. Сенатори А. Д'Амато і Дж. Гелмс хочуть, щоб М. Медвідь виступив також на їхніх комісіях, Гельсінкській і сільсько-господарській, які вони очолюють. „Ми хочемо дати цьому молодому морякові другу нагоду", заявили згадані сенатори, або їхні помічники Гелмс, який є також членом сенатської комісії закордонних зв'язків заявив, що існують докази про те, що командування совєтського корабля знущається над М. Медведем і вже це саме ставить перед нами вимогу продовжувати справу в його обороні. Дуже активно в цій справі працює сен. Ричард Лугар, республіканець з Індіяни і голова комісії закордонних зв'язків та багато інших законодавців.

Українська спільнота дещо розчарована поведінкою урядових чинників і судів, які, маючи дуже мало знання про відносини в СССР, виносять рішення в некористь М. Медведя, висилаючи його без сумніву до комуно-московських таборів смерти.

ВІДБУВСЯ XУІІ КРАЙОВИЙ ПЛАСТОВИЙ З'ЇЗД

І. СОХАН ОБРАНИЙ ГОЛОВОЮ

Союзівка (О.К.). — Тут на привітливій і особливо гарній осінньою порою Союзівці відбувся в днях 26-27-го жовтня 1985 року XУІІ з черги Крайовий Пластовий З'їзд з участю 177 делеґатів із 181 голосами та численними гостями з пластових рядів.

З'їздом, який, як завжди, розпочався молитвою і спільним згаданням пам'яті цілого ряду пластунів, що в останніх двох роках відійшли у вічність проводила Президія з пл. сен. Орестом Гаврилюком як предсідником, пл. сен. Іванною Горчинською і пл. сен. Юрієм Савицьким як заступниками, та пл. сен. Мотрею Мілянич і ст. пл. Ґалею Високовською-Сидоряк, як секретарями.

Слово Начального Пластуна пл. сен. Юрія Старосольського започаткувало ділову частину З'їзду і поставило перед присутніми делеґатами, що з'їхалися з усіх частин ЗСА, поважні проблеми сьогоднішньої виховної праці. Але не забуваючи про засаду, що „пластун завжди доброї гадки" свої слова Начальний Пластун закінчив оптимістично переконанням, що „там де є надія, там є життя, а там де є життя — є надія".

Вибір або поповнення комісій З'їзду перевело присутніх у ділові справи, до яких належало також усне доповнення друкованих звітів, а відтак дискусія над звітами та звіт голови Крайової Пластової Ради. Уступаючій Пластовій Старшині під проводом пл. сен. Евстахії Гойдиш уділено абсолюторію, а пл. сен. Христина Навроцька і представники Пластприяту висловили особливу подяку пл. сен. Е.Гойдиш за її довгу та жертвенну працю.

Владика С. Сулик з новообраним головою КПС пл. сен. І. Сохановм після Служби Божої.

В пополудневих годинах учасники З'їзду розділилися

(Закінчення на стор. 4)

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО В БРУКЛИНІ

Бруклин, Н. Й. — У неділю, 17-го листопада ц.р., тут в шкільній авдиторії при п'ятій вулиці Північ о год. 1-ій по полудні відбудеться Академія для відзначення Листопадового Чину і першої річниці смерти Патріярха Йосифа Сліпого. Свято організує Об'єднаний Комітет Українських Організацій Бруклину. Святочну доповідь виголосить Микола Галів, головний редактор журналу „Патріярхат", а у мистецькій частині виступлять: хор церкви св. Духа під диригентурою Лева Рейнаровича, гурток бандуристів під керівництвом Л. Ларсон, декламації Б. Богуж і шкільної молоді, сольоспів оперного співака Л. Рейнаровича і дуети з Т. Шайдою. При фортепіяні проф. Т. Левицький.

В АМЕРИЦІ

МАЙЖЕ РІК ТОМУ губернатор стейту Ню Йорк Маріо Квомо підписав закон, який зобов'язує шоферів і пасажирів, що сидять на передньому сидженні, користуватися пасами безпеки. 22-річна дочка губернатора Медлин порушила цей закон. Суд в Олбані присудив їй заплатити 10 долярів штрафу. Дізнавшись про це, губернатор не висловив дочці співчуття. „Закон є закон", - сказав він репортерам.

КОЛИШНЯ КАНДИДАТКА на пост віцепрезидента ЗСА від Демократичної партії Джералдін Ферраро дістала листа від консервативного сенатора-республіканця Алфонсе Д'Амато, з яким вона, можливо, буде боротися на чергових виборах в Сенат. „Дорога пані Ферраро, — говориться в листі, — наперед дякую Вам за підтримку. Мені необхідні засоби для того, щоб купити час на радіо і телевізії і дати відсіч неминучим нападам на мене ультралібералів. Тому я дуже хотів би розраховувати на те, що ви пожертвуєте 47 долярів, на які можна купити 10 секунд в етері, або будь-яку іншу суму". Як заявили асистенти Дж. Ферраро, сенатор Д'Амато звернувся „не на ту адресу".

ОДНІЄЮ З ГОЛОВНИХ економічних проблем ЗСА є бюджетовий дефіцит. Як відомо, він досяг в цьому році астрономічної цифри — 202,8 більйона долярів. Конгрес вживає рішучих заходів, щоб прийняти закон про збалянсований бюджет. На думку законодавців, бюджетний дефіцит повинен бути ліквідований до 1991 року. Видатки Уряду плянується зменшувати щороку на 36 більйонів долярів. На жаль, одного лише бажання Адміністрації президента Роналда Реґена і законодавців зменшити бюджетний дефіцит є замало.

У СВІТІ

НЕВІДОМІ БАНДИТИ, а може навіть підіслані кагебісти, спочатку змасакрували до невпізнання, а потім постріляли мехіканського дипломата і його служницю у приватному помешканні в мешканевому комплексі призначеному для закордонних дипломатів. Д-ра Мануеля Портіллью Ґуведа і помічницю Марію дель Кармен Круз знайшли інші мехіканські дипломати мертвими ще минулої середи, але на вимогу міліції вони не розголошували цієї справи.

УРЯД БІЛОЇ МЕНШОСТИ в Південно-Африканській Республіці не дозволив дисидентові мішаної раси Алянові Бойсакові відвідати З'єднані Стейти Америки, де він мав в пляні виступати на політичних вічах в користь знесення політики апартеїду і надання повних політичних і громадянських прав для мішаного і чорного населення ПАР, яке творить фізичну більшість в тій країні. Уряд не погодився, тобто відкинув рішення суду, що Бойсак може поїхати на відвідини до ЗСА.

ГОСНІ МУБАРАК, президент Єгипту, тепло прийняв лідера Палестинської Визвольної Організації Ясіра Арафата, і перевів з ним дводенні розмови, головною темою яких були справи переговорів з Ізраїлем і привернення престижу для ПВО після випадку із захопленням італійського пасажирського корабля „Ахілле Лявро". Відносини Єгипту із ЗСА дещо покращали, але Мубарак не забув ще випадку із приземленням єгипетського літака в Італії з терористами, яких Єгипет мав в пляні завести у безпечне місце.

АРҐЕНТИНСЬКА ПАРТІЯ теперішнього президента Рауля Альфонсіна здобула у виборах, які відбувалися в неділю, 3-го листопада ц.р., 43 відсотки усіх голосів і правдоподібно творитиме знову новий уряд. Речники цієї партії надіялись однак на більшу перемогу, бо тільки з більшістю у парляменті вона можга б переводити корисні соціяльні реформи до яких не допускають прихильники інших партій.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

СССР очима Реґена

У підготові до зустрічі з совєтським диктатором Міхаїлом Ґорбачовим 19-20-го листопада цього року в Женеві президент Реґен наслідує дещо Ричарда Ніксона, як той приготовлявся до своїх історичних відвідин Комуністичного Китаю у 1972 році. Поки Ніксон прийняв запрошення від тодішнього комуно-китайського вельможі Мао Зедонґа, передане йому за посередництвом одного швайцарського журналіста, він вислухав звідомлення цілого великого гурту фахівців під головуванням його дорадника у справах крайової безпеки Генрі Кіссінджера: вони прийшли до переконання, що між Пекіном і Москвою ніколи вже не може прийти до згоди на базі протиамериканського фронту. Ніксон студіював історію Китаю, його найбільш характеристичні звичаї й церемоніял та вчився їсти дерев'яними паличками — у чому перевищив його Кіссінджер. І тепер — читаємо в поважній американській пресі — Реґен студіює історію Росії і певне його здивувало, як розмірно невеличке московське князівство, яке не володіло ще Уралом ані Донецьким басеном, розрослось до імперії від чеської Велтави до Тихого океану.

Роналд Реґен, — твердить „Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 4-го листопада цього року, уважно перечитав велику промову Ґорбачова, яку той виголосив на пленумі Політбюра після вибору його на голову компартії СССР. Реґен і його найближчі дорадники прийшли до переконання, що найважливішою сучасною проблемою СССР є катастрофальний стан економіки цієї імперії.

Тому й Ґорбачов у тій своїй промові клав натиск не на розбудову збройної потуги, а на покращання економічного стану совєтського „раю". До такого жалюгідного стану совєтської економіки довело видаткування кругло 16 більйонів долярів на війну в Афганістані від інвазії туди 1979 року. Большевицька Москва завжди ставилася легковажно до людського життя і її менше журить втрата в Афганістані кругло 70,000 вояків, як потреба щораз дальших астрономічних сум, потрібних для дальшої — безвиглядної — війни в Афганістані. Совєтському Союзові приходиться видаткувати астрономічні суми на підтримування комуністичних режимів у Етопії, Південному Ємені, Кубі, в Нікараґуа, на субвенції Сирії, Лівії, ПЛО. Президент Реґен у своїй промові на Генеральній Асамблеї ОН особливо поклав натиск на експансію комунізму в різних країнах світу, загрозивши одночасно недвозначно, що ЗСА будуть тій експансії противитися. Державна верхівка ЗСА переконана, що завзятий спротив Ґорбачова проти американських дослідів над використанням космічного простору для оборони проти ворожих ракет має за джерело не острах перед зростом збройної потуги Америки, але острах перед конечністю суперничити з Америкою у тій ділянці, що коштувало би Москві нові більйони, яких вона не має.

У такій ситуації Реґен може виступити у Женеві на зустрічі з Ґорбачовим із „позиції сили", а не слабости тому, що колись Москва навіть „наздігнала і перегнала" Америку в деяких родах стратегічної зброї (число ракет), то Америка стоїть куди-куди вище Совєтського Союзу у ділянці економіки і техніки. Названий американський тижневий ілюстрований журнал дає такий практичний приклад: коли в Совєтському Союзі продукують 100,000 канцелярійних писальних машинок старого типу, то в Америці в тому самому часі продукують 100,000 електричних писальних машинок або стільки само компюторів для вжитку в банках та всіх більших підприємствах. Тому Москві потрібний детант не тільки з остраху перед новою великою війною, якої не хоче ні одна людина у світі, але щоб покращати стан своєї економіки, підвищити життєвий рівень населення і дістати із Заходу ті нові винаходи техніки, що їх нема в СССР.

Щоб створити ніби „кращу атмосферу" для зустрічі в Женеві, дозволено дружині Сахарова виїхав на лікування на Захід. Вперше за свого існування совєтська місія при ОН запросила американських репортерів до своєї уфортифікованої і від зовнішнього світу відокремленої резиденції у Ґленков біля Ню Йорку. Показали там американським репортерам лише п'ять кімнат, де не було ні одного портрету Маркса чи Леніна, розкішно уладжених і басейн поза домом.

Обом сторонам залежить, щоб женевська вершинна конференція мала якийсь успіх.

Реґен промовлятиме з позиції сили ще тому, що в останніх тижнях свою повну солідарність із ним заявили всі лідери вільного світу. Отож при всьому скептицизмі до щирости інтенцій Москви не можна виключити, що у зустрічі Реґена й Ґорбачова знайдуть якусь формулу, щоби бодай виглядало, що настало „відпруження".

Михайло Кучер

РАПОРТ ПРО ДЕМОГРАФІЧНЕ СТАНОВИЩЕ ПОЛЬЩІ 1985 РОКУ

Рапорт — наслідки праці урядової комісії, яка старалася скрити найбільш небезпечні явища польського суспільства, одначе всього заховати не могла. Серед населення помічається збільшення смертности в усіх вікових групах. Не вдалося урядовому рапортові також заховати „біологічне загроження життєвого мінімуму населення, та ожебрачення суспільства. Таким чином маємо перші відомості про наслідки кризи у демографічному пляні, а це в свою чергу наслідок накиненої Польщі чужої ідеології.

Рапорт урядової комісії стверджує, що над Польщею нависла демографічна катастрофа. Стан здоров'я народу погіршився, побільшилася кількість інфекційних хворіб, вірусових захворінь, запалення вуха, червінки, хворіб шлунка.

У помешканнях населення повно мишей, щурів, тарганів. Це саме знайдено і в крамницях Варшави. Бракує здорової води до пиття. Сухоти набрали катастрофального зросту. Статистичний збірник за 1984 рік повідомляє, що у 1982 році зареєстровано у Польщі 23,685 нових випадків сухіт.

Їжа затроєна мікробами. Це викликає хвороби шлунку і кишок. Вчені знайшли в їжі отрути. Люди їдять, бо не знають, м'ясо хворих тварин. Молоко і молочні продукти також мають хвороботворчі бактерії і отрути. Здоровельні і санітарні умови в промислі також погіршилися. Побільшується кількість нещасливих випадків. Машини старі, знищені нема нових запасових частин.

Вчені вказують на двадцятьразове побільшення „професійних хворіб", затроєння оливом, що викликає вірусове запалення печінки. Психічне напруження і нездорові умови праці викликають хвороби серця. Людина роками живе у психічному напруженні, страху, відчуває недостачу елементарних предметів до життя. Побільшуються хвороби, викликані ненормально високим тисненням крови. Спеціялісти прийшли до переконання, що в наслідок інтеракції між людиною і середовищем, коли клопоти є більші від можливости адаптації — людина хворіє.

Рапорт повідомляє про збільшення захворінь раком. Демографи і екологи переконані, що хемізація різних ділянок життя є причиною занечищення повітря, землі і води. Збільшуються так звані „цивілізаційні хвороби" і психічні забурення. Катастрофально побільшуються нещасливі випадки при праці. Тільки одного 1983 року признано дві тисячі нових інвалідських пенсій. Загальна кількість інвалідів у Польщі 1.7 мільйона осіб. В останньому десятилітті у всіх вікових групах дітей першою причиною смерти були нещасливі випадки і затруєння. Багато дітей і молоді гине на шляхах. Те саме відноситься до чоловіків віку 29-30 років — 60 відсотків всіх смертей. Побільшилася кількість смертей в наслідок демографічного біологічного загроження народу як наслідок багатолітньої суспільно-економічної кризи. Загально 1983 року померло 349.9 тисячі людей, що означає 9.5 смертей на тисячу населення.

У порівнянні з минулими роками смертність збільшилася на 14.5 тисяч осіб. У перший раз по війні у Польщі 1983 року все таки зменшилася кількість смертей немовлят 19.3 на тисячу народжень. Демографи звертають увагу на велику кількість хворіб циркуляції крови. 1983 року таких смертей було 49.1 відсотка, а інформація за десять місяців 1984 року каже про побільшення випадків смерти такого типу на 13,000.

У Польщі бракує необхідних ультимативно ліків. Нема діягностичних приладів. Аналізи бувають зроблені неохайно, поганої якости, що веде до смерті пацієнта. Шпитальна справа у Польщі найгірша. У загальних шпиталях щорічно зменшується кількість ліжок. 1981 року на 10,000 населення було 56.4 ліжок. 1983 року на 10,000 населення було вже 56.1 ліжок. Пацієнти помирають у підвалах шпиталів на коридорах. Догляд за хворими фатальний.

У соціялістичній країні між Бугом та Одрою за мирного часу помирає багато людей працюючого віку, які ще довго жили б за нормальних умов. Під совєтським ярмом вимирають усі слов'янські поневолені народи, не тільки поляки.

Інж. В. Івасюк

БОРОТЬБА ЗА МІСЦЕ В ПРОСТОРІ

Недавно в Женеві, Швайцарія, відбулася міжнародна державна конференція (WARC-ORB-85) у справі розподілення місць для сателітів, які вживається для телекомунікації. Ця конференція відбулася під еґідою відділу Об'єднаних Націй Міжнародної Телекомунікаційної Юнії (МТЮ), яка реґулює та наглядає над справами стандаризації світової комунікації. Під цю категорію підпадають справи зв'язані із телефонами, телеграфами й їхніми тарифами, радіо, телебачення та під цю пору приділенням місць комунікаційним сателітам у синхронній рівниковій смузі. Головним предсідником був д-р С. Стояновіч із Югославії.

Рівникова сателітна синхронна смуга — це є уявний пояс точно над рівником, на висоті 22,300 миль. Доставлені туди таким чи іншим способом сателіти оббігають землю точно за 24 години, і через це, коли дивитися з поверхні землі, здається, що вони стоять непорушно на одному місці. Це явище використовують для різних цілей сателітів. Наприклад, три орологічні сателіти рівномірно розставлені біля себе на 120 ступенів над земним рівником передають образи розміщення хмар цілої земної кулі. Все ж таки, найважливішим приміщенням сателітів є світова комунікація, тобто передавання телефонічних розмов, сполуки компюторів, телебачення й іншої подібної радіосполуки.

Кошти будови й достави одного сателіта в його синхронний орбіт доходить сьогодні до 85 мільйонів долярів з тим що „життя" такого сателіта не є довше як 10 років. До цієї суми ще треба додати різні кошти земного електронічного устаткування та обслуги системи. На такий додаток можуть собі дозволити, як досі, тільки багаті держави, такі як ЗСА, СССР, Великобританія, Канада, Мехіко, Франція й останньо Індія, Західня Німеччина та Союз Арабських Еміратів.

Щоб уможливити цей модерний спосіб комунікації і менше розвиненим державам та дати їм доступ до телефонічної чи до телевізійної сітки світу, в 1960 роках створено міжнародну організацію INTELSAT, яка має свої сателіти над Атлантійським, Тихим та Індійським океанами, і сьогодні охоплює 110 держав. Після вплачення членської вкладки, яка також не є мала, така держава може збудувати свою земну станцію, і в згоді із певними стандартизованими правилами включається у світову комунікаційну сітку.

Совєтський Союз та держави під його впливом не пристали до INTELSAT-у. Під проводом СССР вони створили свою телекомунікаційну організацію ІНТЕРСПУТНЬІК. Усе ж таки, СССР для офіційної сполуки із урядом ЗСА збудував за дозволом INTELSAT дві земні сателітні станції, одна з них є недалеко Львова в Україні, а друга є в містечку Вільнусі коло Москви.

Поступове економічне покращання багатьох держав світу, особливо більших, так як Австралія, Бразилія, Арґентина, Японія, Колюмбія чи Китай, створило бажання мати свої сателіти. У відгук на це, держави які знаходяться якраз під цією рівниковою смугою, зрозуміли що це є надзвичайно цінний ресурс обмеженим числом сателітних місць.

Відступи між сателітами під цю пору є вже технологічно обмежені до двох ступенів, тобто в діяпазоні найбільш пригожих радіочастот (4000/6000 мегагерц) є тільки 180 місць. Із цього числа ЗСА, включно з Канадою, займають вже майже всі найбільш корисні місця для Північної та Південної Америки та рівнож плянують додати ще більше сателітів в інших діяпазонах частот, через велике внутрішнє запотребування.

Держави в рівниковій смузі рівнож собі усвідомили, що згідно із домовами колишньої Ліги Націй, а тепер Об'єднаних Націй, їхній суверенний простір, мабуть, є і в космосі, на височині приблизно 22,300 миль, та запротестували за нарушення суверенности. Рівнож, рівникова сателітна смуга стала можливим джерелом мільйонових доходів для рівникових держав, які й може ніколи не матимуть своїх сателітів.

Міжнародна телекомунікаційна юнія має коло 130 членів-держав. У цьогорічній конференції взяло участь 95 державних делеґацій, з яких найбільша є із ЗСА — 57 осіб, різних спеціялістів. Головою делеґацій є амбасадор Дін Бирч, колишній головний директор Федеральної комунікаційної комісії у Вашінґтоні.

Була там рівнож група дипломатів із Державного департаменту, правники-спеціялісти міжнародних законів, як також група дорадників, вибраних спеціялістів — тренерів з ділянки сателітної комунікації. Між ними був інж. Роман Запутович, директор відділу плянування сателітної комунікації у фірмі Вестерн Телеграф Компані з Ню Джерзі, який вже багато разів був покликаний до такої функції Урядом ЗСА.

У рамках конференції великодержави заступали становище щодо сателітних місць у рівниковій смузі право доступу мають всі держави, по їхній змозі та по дозволі МТЮ. Рівнож, твердили, що суверенність простору не доходить до віддалі 22,300 миль у космосі, бо в міжнародних договорах ЛН/ОН покищо це не є зазначено. В час коли закони ЛН/ОН були ратифіковані тільки у відношенні до літаків, чи бальонів границя суверенности простору сягала до приблизно 50,000 стіп висоти над землею. Противники держави натомість жадають призначення сателітних місць як суверенну власність даної держави, без права доступу іншим. Вони рівнож жадають мільйонових відшкодувань за дотеперішнє вживання „їхнього" космічного простору, як також на майбутнє.

Делеґація ЗСА випрацювала та представила пропозицію 15-літнього циклу плянування за певними правилами та концесіями, які запевнили б рівноправний доступ до сателітних місць рівникової смуги, особливо для менш розвинених

(Закінчення на стор. 3)

Оксана Кузишин

Український голокост

Хоч на тему ширення правди про штучний голод на Україні вже багато писалось в нашій пресі, на мою думку ця справа така важлива, що ми повинні докласти всіх зусиль, щоб вільний світ знав про цю трагічну сторінку нашої історії.

„Жнива розпачу", документальний фільм про голод на Україні, який вже одержав дві нагороди, повинен знайти підтримку у всіх наших громадах, а також потрібно нашої фінансової допомоги, щоб його розповсюдити в урядових колах Америки, Канади та в інших країнах вільного світу.

Дуже багато зробив і далі робить в справі ширення правди про голод Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті в співпраці з інформаційним бюром Андрія Біліка у Вашінґтоні, адвоката Віктора Рудя (член головної екзекутиви ФКУ) та групи молодих співробітників-ентузіястів згуртованих в Бостоні.

Недавно вийшла з друку книжка Мирона Долота „Execution by Hunger: The Hidden Holocaust", яку Гарвард інтенсивно пропагує і розповсюджує. Вже розійшлося три наклади книжки по 4,000 примірників і є надія, що вона скоро появиться в „paperback" з накладом 10,000 примірників. Також плянуються переклади на французьку та англійську мови.

Ми всі можемо також причинитись до успіху цеї важливої справи. Відвідаймо наші місцеві бібліотеки і перевірмо чи книжка є в списку історичного відділу. Як її нема, звернімся до бібліотекарки з бажанням прочитати цю книжку, та щоб вона її замовила для бібліотеки. Так я зробила в Мід-Мангеттен бібліотеці на 40-ій вулиці в Ню Йорку в червні цього року і аж тепер в жовтні дістала повідомлення, що книжка вже є під числом 363.8094 D.

Якщо ви звернетесь до бібліотекарки, а вона з якоїсь причини відмовиться замовити книжку, тоді варта купити книжку і подарувати даній бібліотеці. Це є другий спосіб, щоб книжка дісталась на полиці публічних бібліотек. Дуже докладно писав на цю тему Андрій Білик з Вашінґтону на сторінках „Свободи", „Українського Тижневика" і „Америки" з 15-го липня 85 року, де він подає інші думки як можна пропагувати цю книжку. Для тих які зацікавлені, він може вислати рецензію на цю книжку, яка появилась у Лос Анджелес Таймс" в червні — прошу писати на адресу: Andrij Bilyk, P.O. Box 1988, Alexandria, Va. 22313.

В такий спосіб ми допоможемо, щоб книжки з українською тематикою дістались до бібліотек по цілій Америці. Якби українці в різних місцевостях потрудились і вистарались, щоб англомовні книжки з історії України дістались до бібліотек, багато більше американців малоб змогу довідатись про наше минуле в правильному насвітленні. Тут хочу згадати, що також цього року вийшла з друку дуже вартісна книжка проф. Тараса Гунчака „Symon Petliura and the Jews: A Reappraisal". Ця книжка також повинна бути на полицях усіх бібліотек.

Крім публічних бібліотек є бібліотеки середніх шкіл та університетів. Наші діти які ходять до середніх шкіл чи університетів також можуть причинитись до цієї справи і подарувати книжки своїм шкільним бібліотекам. Наші бібліотекарі, які працюють в університетських бібліотеках повинні слідкувати за англомовними книжками з українською тематикою і замовляти їх для вжитку в своїх бібліотеках. Тільки в такий наполегливий спосіб ми ширимо правду про Україну.

Рівночасно ми можемо поцікавитись чи місцеві книгарні мають книжку Мирона Долота, чи інші англомовні книжки в продажу. Якщо ні, книжку можна в них замовити. Коли до даної книгарні прийде більше осіб і виявить зацікавлення такою книжкою, книгарня тоді замовить більше примірників і в той спосіб дамо можливість американському читачеві купити цю книжку.

Приходить святочний час і багато з нас зможе принести своїм знайомим дарунки. Чи не краще буде подарувати їм книжку з українською тематикою і в той спосіб ширити нашу правду? Цю нагоду також можуть використати учні для своїх учителів в американських школах.

Також дуже важно є, щоб книжка попала в руки американських політичних діячів, видавців газет, радіокоментаторів, журналістів та громадських активістів у різних околицях, де є розкинені наші люди. Якщо хтось з нас має зв'язки з такими особами, є дуже корисно подарувати їм примірник книжки Долота чи іншої англомовної книжки з українською історичною тематикою.

Стараймося проламати незаінтересовання українською тематикою серед керівних американців. Ми всі можемо тут помогти, бо щоб добитись успіху потрібно великого зусилля. Докажім що ці справи нам не байдужі!

Нижче подаю список англомовних книжок про голод і де їх можна купити:

Execution by Hunger: The Hidden Holocaust, Miron Dolot W.W. Norton & Co., New York, London, 1985 $16.95 (order from bookstores or Ukrainian Studies Fund, Harvard Univ., 1581-83 Mass. Ave., Cambridge, Mass. 02138)

The Great Famine in Ukraine: The Unknown Holocaust Published by the Ukrainian National Association, Jersey City, N.J. 1983

The Ninth Circle: In commemoration of the victims of the famine of 1933, Olexa Woropay, Harvard University, Ukrainian Studies Fund, Cambridge, Mass. 1983

50 Years Ago: The Famine Holocaust in Ukraine, Walter Dushnyck, 56 pp., World Congress of Free Ukrainians, Toronto, 1983, $3.00.

The Agony of a Nation, The Great Man-made Famine in Ukraine (1932-1933), Stephen Oleskiw, 72 pp., National Committee, London, 1983, $3.00.

(Закінчення на стор. 3)

К. Крупський

У 41-ШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ВЕЛИКОГО МИТРОПОЛИТА

IV.

Серед інтернованих були й такі, що бачили Митрополита перед тим. Вони запримітили, що Митрополит виглядав змарніло, а його голова вже вкривалася сивиною. Люди дослівно ридали, цілуючи його руки зі словами „Батьку наш рідний, спасайте нас!" Вони не здавали собі справи з того, що Митрополит вже сам пережив заслання і, видіставшись на волю, не відпочивав. Треба мати на увазі факт, що російська влада зараз після окупації Галичини в 1914 році, арештувала Митрополита Андрея Шептицького та заслала його в глибину Росії. Там він перебув аж до вибуху революції в 1917 році. Отже сам особисто зазнав голод холод і наругу. В поворотній дорозі зі заслання, він відвідав Київ, де зустрінувся з визначними українськими політичними діячами, і, не гаючи часу через Швецію дістався до Львова, де відразу почав від допомоги своїм людям. В короткому часі після його відвідин Талєргофу, інтернованих почали звільняти.

Цих кілька наведених фраґментів не є відірваними з життя Митрополита Андрея Шептицького, а навпаки, вони є характеристичними його особі та його ділам. Ці фраґменти взяті з маси добрих діл, що творили непереривну лінію довгого та трудолюбивого його життя від тої хвилини, коли він ще зовсім молодим склав обіт служити Богові та свому народові.

Незвичайно цікаво описала момент його обіту рідна мати Слуги Божого, у своєму спогаді, який доводилося мені читати. І хоч, здається, писала з глибоким вирозумінням до християнської фолософії людського життя, однак таки не змогла приховати материнського жалю за сином. „Дим кадила, що розніся по церкві та стримувані сльози заслонили перед нею милу постать сина". Вона прийняла це як знак, „що тратить його назавсіди".

Очевидно, материнський біль та час, що заховав майбутність, не дозволяли їй бачити цього, що від тої хвилини його перебирала на власність та славу Мати, яка не вмирає. Його забирала Св. Церква і ціла українська нація.

Як відносився Митрополит Андрей Шептицький до наших братів православних? Цю сторінку об'єктивно насвітлив наш визначний учений Володимир Дорошенко у своєму нарисі п.н. „Митрополит Андрей Шептицький на тлі доби". Дорошенко сам православний і присвятив свій нарис пам'яті Митрополита в десятиліття його смерти.

Цитую маленький уривок з нарису Дорошенка: „Митрополит був людиною великої доброти й цією добротою огортав і православних. Очевидно дослідник його життя й діяльности може далеко докладніше розповісти про цю сторінку з його біографії й удокументувати її цілою низкою фактів, але я тут говоритиму тільки про те, чого я сам був свідком. Я ніколи не забуду як по-батьківськи поставився Митрополит у серпні 1914 року до мене і моїх колеґ із Союзу Визволення України перед нашим виїздом до Відня та благословив нашу працю. Визитівка, яку він дав нам — Донцову, мені і Жуковіврятувала нам життя".

В другому місці Дорошенкового нарису є такі слова: „Бідоласі Вороному Митрополит ніколи не забував, коли поет його відвідував, дискретно вложити в кишеню відповідну суму".

Хоч досі ми не здобулися на належну біографічну працю присвячену постаті Великого Митрополита, однак віримо, що така праця скоріше чи пізніше таки появиться. Відображаючи ці думки про Митрополита, що вже досі розсіяно появилися в нашій пресі та публікаціях, той біографічний твір задокументує те, що основною працею Митрополита було його намагання об'єднати українців католиків і православних.

Про екуменізм світ почув від Вселенського Собору Римі щойно недавно, а наш Митрополит невсипущо працював та діяв в цьому напрямку, почавши вже від часу Першої світової війни. Він був ініціятором обміну привітами між українськими католицькими і православними владиками з нагоди врочистих свят — Різдва і Великодня. В часі німецької окупації, він запросив православних до діялогу. Та, на жаль, після того як вони зле зрозуміли його, він з жалем заявив:

„Моє запрошення зрозуміли всі тільки як заклик до цілковитої злуки православних з нами, греко-католиками, і то тільки як прийняття всіма православними нашої унії з апостольським престолом. А можна було говорити про різні способи порозуміння без зливання в одно віроісповідання. Можна було б подумати і про злуку православних віроісповідань і греко-католицького, при якому постало б нове віроісповідання із злучених обох, яке не було б ні давнім православієм, ні давньою греко-католицькою Церквою. Про ці різні можливості ніхто не подумав. Моє запрошення взято згрубша просто як заклик до унії".

А тепер зацитуємо кілька речень із згаданої Дорошенкової праці про Слугу Божого Андрея: „Але, розуміється, якесь „душехапство" переманювання поодиноких православних на унію, було в засаді несприятливе для Митрополита. Воно бо перечило його благородній натурі й поглядам".

Закінчення буде.

СОЮЗОВЦІ! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПОЧАВ НОВУ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНУ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КАМПАНІЮ, ЗАВДАННЯМ ЯКОЇ Є ПРИДБАТИ 1,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА ЗАГАЛЬНУ СУМУ 5,000,000 ДОЛЯРІВ. ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ВСІХ ВІДДІЛОВИХ СЕКРЕТАРІВ І УРЯДОВЦІВ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ БЛАГОРОДНУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ.

Український...

(Закінчення зі стор. 2)

The Ukrainian Holocaust of 1933, Wasyl Hryshko, 165 pp., Bahriany Foundation, London, 1983. $7.00.

Making The News Fit to Print: Walter Duranty, The New York Times and the Ukrainian Famine of 1933, Marco Carynnyk, 27 pp. Author, U.S., 1983, $3.00.

The Other Holocaust: Many Circles of Hell, Bohdan Wytwycky, 95 pp., The Novak Report, Washington, 1980, $7.00.

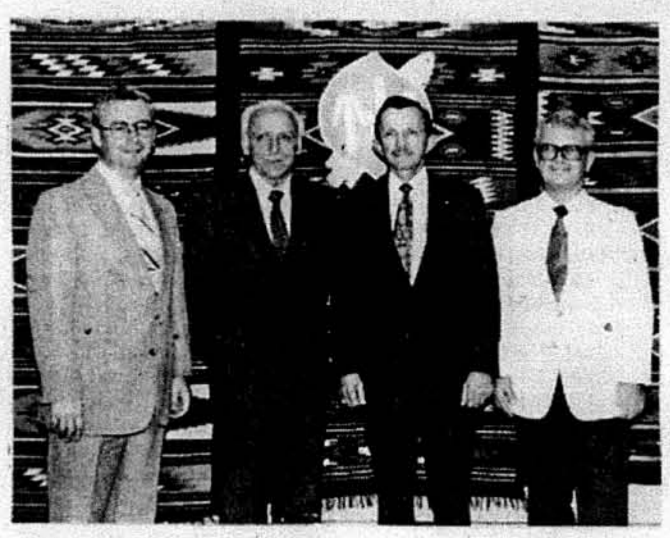
Above books available at: Ukrainian Bookstore P.O. Box 1640, 10207 - 97th Street, Edmonton, Alta. T5J 2N9.

Human life in Russia, Dr. Ewald Ammende, John T. Zubal, Inc., pp. 319 $13.95. Order at: 2969 W. 25th St., Cleveland, Ohio 44113

The Harvest of Sorrow: Collectivization and the Terror Famine, Dr. Robert Conquest, Oxford University Press. To be available in Spring of 1986.

Діяльність Відділу ТУІА в Дітройті

Відділ ТУІА в Дітройті, щоб запевнити тяглість і розвиток товариства, присвячує багато уваги і зусиль у вербуванні нових членів з поміж теперішніх випускників високих шкіл. Щорічно влаштовується ширші сходини, на яких їх формально представляється членам Відділу. В суботу, 14-го вересня ц.р., місцевий Відділ ТУІА влаштував такі сходини, на яких крім представлення нових членів до програми включено відзначення грамотами „сеньйорів" — чотирьох членів Відділу, репортаж із подорожі по Африці і розвагову частину.

Члени Відділу ТУІА в Дітройті нагороджені Головною управою ТУІА срібними грамотами і званням „Члена — сеньйора. (зліва): інж. Богдан Лісовський, Микола Лаврин, Ігор Козак і Богдан Андрушків.

Вечір відкрив голова Відділу, інж. Микола Лаврин, який, привітавши присутніх, коротко зупинився над недавніми подіями в діяльності Відділу. В перегляді він підкреслив три громадські почини (оборона українського імени, вшанували проф. Володимира Кубійовича і Тисячоліття Хрищення України), які позначували вклад праці Відділу в суспільне життя української метрополії. Відтак він попросив інж. Любомира Гевка, колишнього голову Відділу, перевести вручення срібних грамот, наданих Головною управою ТУІА заслуженим членам Відділу. Звання „члена-сеньора" за професійні досягнення і вклад в розбудову ТУІА тримали інженери Богдан Андрушків, Богдан Лісовський, Ігор Козак і Микола Лаврин. При вручені грамот інж. Гевко вичисляв заслуги нагороджених членів для товариства, їх професійні осяги і ролю в українському громадському житті.

Дальшою рограмою проводив інж. Богдан Сторожук, конферансьє вечора, гуморист і автор розвагової частини програми. Тому що він є головою Комісії нових членів, інж. Сторожук представив дев'ятьох нових членів Відділу, подаючи їх академічні ступені і професійні становища. Відтак, приступивши до головної атракції ширших сходин, він представив доповідача, д-ра Івана Гевка.

Д-р Іван Гевко, син інж. Любомира і Наталії Гевків, всім відомий в Дітройті як пластун, знаменитий спортовець, подорожувач по всіх континентах. Він отримав ступень бакалявра політичних наук, стипендист Фундації Маршалла, абсольвент університету Оксфорд (Англія) і доктор прав з Гарварду, відомий нам із своїх академічних досягнень. І ось тут, вперше на терені Дітройту, в якому родився і провів своє дитинство, ми мали нагоду почути про його мандри по африканському континенті.

Всі 12,000 миль в сімох місцях виснажуючої мандрівки були неоціненим досвідом для нашого доповідача і сімох його товаришів. Вони по закінченні студій в Англії в 1979 році, купили старий військовий грузовик, вирядили його запасними частинами, їжою і медичними припасими і пустились внутро ім незнаного чорного континенту Африки.

Подорож почалась в Тунізії і продовжувалась через гарячу пустиню, незгрунтовані ріки, мокряки і малярична джунглі аж до Родезії. Дорога вела через Альжирію, Нігерію, Камерун, Заїр Кенію, південний Судан, Танзанію, Замбію, Мозамбік, і Родезію. Багато фізичних невигод, пригод та технічних труднощів довелось зазнати подорожуючій групі молодих людей, які стрічались із небезпеками від диких звірів, грасуючих банд і підпитих пограничників. Члени групи мусіли справлятись із кожною неочікуваною, евентуальністю, як конструкція провізоричних мостів, поважні направки дефектів грузовика і видержливість на наслідки спеки Сагари (120°) і маляричної джунглі.

В Солсбирі, Родезія, по 10.000 милях, члени групи продали грузовик і розїхались по своїх путях. Наш доповідач рішив одначе продовжувати мандрівку і на „палець" подався ще 2,000 миль на південь до Кейптавну. Там він прилучився до залоги вітрильника, який брав участь у змаганнях вітрильників у переплаві Атлантицького океану до Південної Америки. Ця додаткова ескапада тривала 28 днів і закінчилась в Уругваї із перемогою для залоги якої членом був молодий Гевко.

Ще шість місяців наш доповідач гостив в Південній Америці де працював учителем, відтак повернув до Америки і почав студії права в Гарварді.

Для д-ра Гевка ще сповнились дві амбіції підчас подорожі по Африці. В Кенії він подолав третій найвищий шпиль гори Кенія (17,058 стіп 5,200 метрів), а в Танзанії, по п'ятиденній мандрівці осягнув шпиль гори Кіліманджаро (19,340 стіп, 5,895 метрів), де на камяному стовпі записав своє імя, прізвище та місце походиення — Львів, Україна.

В дискусії суґеровано щоб д-р Гевко ще завчасу списав свої переживання у формі книжки, яка б знайшла загальне заінтересовання і залишила б записку про подвиги і підприємчивість молодого українця в Афиці.

Кінцевою точкою програми була розвагова частина. В ній інж. Сторожук, при помочі монтажу прозірок, знімок і карикатур, представив нагороджених членів Відділу у „кривому дзеркалі". Монтаж був незвичайно гумористичний і подекуди сатиричний, щось в роді амриканського „ровст", так самим текстом, інж. Сторожука і карикатурами виготовленими маестром Едвардом Козаком, як і помислом „фотографічної хірургії", яку доконав інж. Богдан Лісовський.

Інж. Лаврин подякував всім, що вложили свою працю і талант в програму вечора і запросив присутніх до продовження зустрічі при перекусці приготованій дружинами членів товариства.

Ширші сходини ТУІА Відділ Дітройт все втішаються популярністю між членами товариства і зацікавленням української громади. І тим разом, судячи по числі присутніх (понад 100 осіб) і по їх задоволенні з програми, не було сумніву, що така імпреза причиняється для посилення товариських зв'язків товариства із своїми членами і українською суспільністю.

Ігор Козак

Боротьба...

(Закінчення зі стор. 2)

держав. Усе ж таки на думку менш економічно і технічно розвинених держав, у цьому предкладеному пляні є неясності, брак дійсної гарантії та „американський" підступ. Цей сумнів є спричинений тим, що вже приблизно 75 сателітів є у стадії плянування у ЗСА та Канаді на 1986-88 роки. Дальші комплікації є спричинені жаданням рівникових націй, щоб їм приділили найбільш пригожі радіочастоти, бо вони найменше терплять від атмосферичних забурень і електронічна апаратура є найменш коштовна. Великодержави, натомість цього не хотять, бо було б треба будувати нові електронічні споруди та ними замінити вже майже всі існуючі, що коштувало б більйони долярів.

У світлі тих проблем конференція закінчилася без будь-яких рішень і знову її скличуть у 1988 році.

У глибокому смутку повідомляємо усіх Приятелів і Знайомих, що дня 3-го жовтня 1985 року, по довгій недузі, 30 місяців у "coma", відійшла від нас у Вічність наша Дорога ДРУЖИНА і МАМА

бл. п.

МАРІЯ ВЕСЕЛА

з дому КОВАЛЬ

уроджена 1. 2. 1918 р. в Синевідську Вижнім, Зах. Україна.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися 10. 8. 1985 р. в церкві св. Михаїла в Гартфорді, Конн., а відтак на українському цвинтарі Ґлясcенбері.

Залишила в смутку:
ВАСИЛЯ — мужа
ОРЕСТА — сина
ЛЮБОМИРА — сина зі жінкою і 2 доньками
ОЛЕГА — сина і жінку ЛЮБУ
В Україні:
ДАНИЛА — брата з жінкою, дітьми і внуками
Дальшу Родину в Америці, Канаді і Україні

Щиро дякуємо Достойним Отцям за похоронні відправи.

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів, Знайомих, Шкільних Товаришів (-ок), що з Волі Всевишнього, прийнявши Найсвятіші Тайни упокоілася в Бозі, після тяжкої недуги, дня 25-го жовтня 1985 р. в Оттаві, Канада, на 76 році життя наша Улюблена МАМА, БАБУСЯ, СЕСТРА І БРАТОВА

бл. п.

ЗИНОВІЯ БАЧИНСЬКА

з дому ГОРЕЧА

вдова по бл. п. Омелянові

ПАНАХИДИ відправилися 26 і 27 жовтня 1985 р. в Монтреалі, а ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в понеділок, дня 28-го жовтня ц. р. відслужено в церкві св. Духа на Пойнт Ст. Чарлс.

Тлінні Останки Покійної спочили при участи Родини, Приятелів на українському кладовищі Cote De Neiges в спільній могилі з чоловіком Омеляном в Монтреалі.

Залишила в безмежному смутку:
ОРИСЮ КЕЛЬБЛЯЙТНЕР з чоловіком ПЕТРОМ і сином ХРИСТЬОМ
сина — ІГОРЯ
брата — ЗЕНОНА з дружиною ОЛЬГОЮ і ІГОРЯ
кузенки — БОРИСУ Сестру Служебницю ПНДМ
кузенки — ІРЕНУ ШАРУН з родиною, ІВАНКУ ЛІЩИНСЬКУ з родиною, ІВАНКУ ОСІДАЧ з родиною, ІВАНКУ РАРОҐЕВИЧ з родиною, ЕМІЛІЮ, СОФІЮ ФЕДИК, СТЕФАНІЮ, ОКСАНУ БАЧИНСЬКУ КЕЦАЛА
кузенів — ВОЛОДИМИРА БОЖИКА з родиною, РОМАНА з родиною, СВЯТОСЛАВА КОЦИБАЛУ з родиною, ФЕРЕНЦЕВИЧІВ з родинами, ДРАГАНІВ з родиною
і ближчу й дальшу Родину в Україні

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на свіжу могилу Покійної, бажаючих, проситься складати пожертви на будову Божого Храму (Собор) св. Івана Хрестителя в Оттаві, столиці Канади на пам'ятку відзначення нашого 1000-ліття Хрищення Руси-України.

Пожертви проситься висилати на адресу:
Mrs. Orysia Batchynska-Koelbleitner
10 Pinepoint Dr., Nepean, Ont., K2H 6A9, Canada

З глибоким жалем повідомляємо, що дня 2-го листопада 1985 р. згинув трагічною смертю на 35-му році життя

бл. п. мґр інженер

ІВАН ВАСИЛЮК

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 8-го листопада 1985 року, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 9-го листопада 1985 р. з української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., о год. 9-ій ранку, а опісля на цвинтар Голівуд в Юніон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять, а земля американська хай буде Йому пером.

Щирі співчуття Мамі і Родині складають
ДРУЗІ І ПРИЯТЕЛІ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 2--го листопада 1985 р., згинув трагічною смертю на 35-му році життя наш Найдорожчий СИН, БРАТ І ВУЙКО

бл. п. мґр інженер

ІВАН ВАСИЛЮК

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 8-го листопада 1985 р., о год. 7.30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОН в суботу, 9-го листопада 1985 р., о год. 9-ій ранку з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку на цвинтар Голивуд в Юніон, Н. Дж.

Горем прибиті:
батьки — МАРІЯ і ІГОР
сестри — АНЯ і ЛІДІЯ з мужем
брати — АНТІН і ВОЛОДИМИР з дружиною ХРИСТИНОЮ та дітьми ПАВЛОМ і ПЕТРУСЕМ
Ближча і дальша Родина в Польщі і Америці

Нехай Йому буде легкою американська земля, яку так дуже любив.

З великим жалем повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 1-го листопада 1985 р. відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

Татіана Приходько

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 5-го листопада 1985 р. з катедри св. Володимира в Ню Йорку на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
МАР'ЯНА ЗАДОЯННА — донька з чоловіком ЮРКОМ
ЮЛЯ — внучка
ВАСИЛЬ ЗАДОЯННИЙ — сват

Ділимося сумною вісткою з Приятелями, Знайомими і Українською Громадою, що у вівторок, 18-го жовтня 1985 року, відійшов від нас у Вічність по важкій недузі на 75-му році життя

св. п. мґр

ВОЛОДИМИР МАЗУРКЕВИЧ

кол. сотник українського куреня Ролянд, суспільно-громадський діяч, довголітній голова Українсько-Американського Товариства, активний член багатьох організацій міста Ст. Пітерсбурґ.

ПОХОВАНИЙ з церкви Богоявлення Господнього в понеділок, 21-го жовтня 1985 р. на цвинтарі Кальварія в Ст. Пітерсбурґ у Фльориді.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:
дружина — ОСИПА
син — АЛЕКСАНДЕР з дружиною
внук — АЛЕКСАНДЕР
сестра — ЄВГЕНІЯ ГОРБОВА
сестра — ОЛЬГА БАРАНИК з мужем БОГДАНОМ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА Джордж Шулц завершив дводенні переговори з совєтськими керівниками під час своєї візити до Москви. Візита Дж. Шулца була завершальним моментом підготови до зустрічі на вершинах. У вівторок, 5-го листопада, державний секретар мав чотиригодинну розмову з генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим, а потім обговорив з міністром закордонних справ Едуардом Шеварднадзе порядок денний женевської зустрічі. Відповідаючи на запитання репортерів, Дж. Шулц сказав, що в багатьох справах „розходжень стало менше", хоч „залишається ще багато ділянок, в яких точки зору двох країн протилежні".

ГРУПА ОСІБ, ЯКІ турбуються долею поетки Ірини Ратушинської, яка перебуває в ув'язненні в Мордовському концтаборі, має намір звернутися до Ненсі Реґен з проханням порушити питання про долю І. Ратушинської під час зустрічі з Раїсою Горбачовою в Женеві. Якщо Н. Реґен погодиться з проханням, це буде „розмова жінки з жінкою про долю іншої жінки", — сказав Джим Мельник, один з представників багатьох груп і організацій, які добиваються звільнення Ратушинської.

МИНУЛОГО РОКУ в Ню Йорку був зареєстрований 4,531 випадок захворювання на недугу АІДС, за рік з цієї кількости хворих померло 2,354 особи. Нині кількість хворих тут досягла 9,0[illegible] осіб, а в цілій країні їх є 400,000, при чому багато з них навіть не підозрівають про хворобу. Доктор Геролд Джеффі, начальник епідемічного відділу Департаменту охорони здоров'я, вважає, що від 600,000 до 1,200,000 американців є носіями вірусу АІДС, який перебуває в стані „спокою", але може почати розвиватися при відповідних умовах.

ДЖОРДЖ ШУЛЦ, державний секретар ЗСА, відбув в Москві восьмигодинну розмову з міністром закордонних справ СССР Едуардом Шеварднадзе, а у вівторок зустрівся на довшій розмові з генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим. Обидві сторони погодилися, що вони не будуть передчасно інформувати засоби масової інформації про висліди розмов і опублікують кінцевий комунікат з представленням становища ЗСА і СССР до проблеми вершинної конференції в Женеві і роззброєння, тобто редукції запасів нуклеарної стратегічної зброї.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН заявив під час інтерв'ю із совєтськими журналістами, що ЗСА покищо не будуть розміщувати протиракетної апаратури для зістрілювання нуклеарних ракет у стратосфері, аж поки обидві надпотуги, тобто ЗСА і СССР, не вияснять справи зменшення запасів нуклеарної стратегічної зброї.

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

на окремі комісії, які радили живо над актуальними проблемами, зокрема у виховній ділянці новацтва, юнацтва і виховних пластових таборів.

Увечорі у великій залі „Веселки" відбулася спільна святочна вечеря. До прегарно прибраних мініятюрними ватрами столів засіли присутні пластунки та пластуни і їхні гості. При почесному столі на першому місці Митрополит УКЦеркви в ЗСА, капелян усіх пластунів католицького віровизнання у вільному світі Владика і пл. сен. Стефан Сулик, який увійшов на залю в асисті пластунства і пластового проводу.

Побіч Митрополита С. Сулика зайняли місце Начальний Пластун пл. сен. Ю. Старосольський, голова Головної Пластової Ради пл. сен. Віктор Яворський, капелян католицької пластової молоді в ЗСА, о крилошанин Богдан Смик, о. Богдан Пашко, репрезентант Блаженнішого Митрополита Мстислава, о. Василь Бойцан, що сповняє обов'язки пароха УКЦ в Кергонксоні, о. ст. пл. Олександер Кенеш, д-р Аскольд Лозинський, голова Крайової Управи СУМА, проф. д-р Данило Струк, редактор англомовної енциклопедії українознавства, представники ГПБулави з Канади — пл. сен. Роман Копач, пл. сен. Іван Франів, і пл. сен. Христя Базилевська, голова Президії З'їзду пл. сен. О. Гаврилюк і пл. сен. Таня Паш, станична Кергонксону, яка зі своїми членами допомогла помітно до справного переведення З'їзду.

Усіх почесних гостей представила ведуча вечерою пл. сен. Ніна Самокіш, яка під щирі оплески привітала також виїмкового гостя, що засів до вечері з пластунами полковника Петра Содоля-Зєлінського, 93-літнього голову Товариства „Запороже", батька активного пластового провідника пл. сен. Петра Солодя. Окремо привітала також присутнього на залі пл. сен. Мирослава Раковського, що належить до нечисленних вже тих пластунів, що від часу леґального Пласту без перерви вкладає працю для його добра, а пластова молодь піднесла йому китицю квітів.

Пл.сен. Е.Гойдиш згадала також неприсутнього одного з найстарших пластунів сеніорів Михайла Пежанського, який зробив княжий дар пластунам у формі передання своєї посілости в Гантері на власність Пласту.

Головне слово в часі вечері виголосив Митрополит Стефан Сулик, який звернувся до присутніх теплими словами „Дорогі мої пластові подруги і друзі". Поінформувавши коротко про своє перебування у Римі та передавши привіт і благословення Папи Івана Павла II, Митрополит Стефан в глибоко продуманому слові зробив аналізу завдань пластової організації поза межами України, закінчуючи її переконанням, що слова пластунів з 1930 року, коли розв'язано пластову організацію, що „ми вернемося до Тебе, наш Соколе, ми вернемося до рідних Карпат", обов'язують нас і сьогодні та на майбутнє.

Палкий і щирий привіт виголосив д-р А. Лозинський, підкреслюючи в ньому сильно своє переконання, що лише українські молодечі організації можуть вдержати на майбутнє українське зорганізоване життя в ЗСА і без них це життя не може існувати. Свій привіт і побажання він вложив у слова з пісні Володимира Івасюка „запроси мене у сни свої", стверджуючи, що устами виховників молоді так співає Україна до своїх дітей на чужині.

Н. Самокіш відчитала деякі із наспілих привітів, в тому в першу чергу від Митрополита УПЦ Владики Мстислава, який вітаючи пластунів привітом СКОБ, що йому особливо дорогий, ствердив, що уважає Пласт за „один з найдорожчих дарів Божого Промислу, яким Господь обдарував наш народ у XX сторіччі". Сердечний привіт надіслав голова Головної Пластової Булави пл. сен. Василь Янішевський, Крайові Пластові Старшини в Австралії, Великобританії і Канади, Український Братський Союз і ЗУАДК.

Проф. Д. Струк закликав присутніх пластунів включитися в розпродаж енциклопедії українознавства в англійській мові, другий наклад якої щойно вийшов з надією, що головним відборщиком буде терен ЗСА. Він пригадав постійну активну допомогу пластунів справі енциклопедії і висловив свою щиру надію на поміч усіх пластових станиць.

На закінчення святочного вечора відбулася сценка підготовлена куренем „Верховинок" з допомогою славного „Братчика Славка" з Баффало, а виконана пластунками і пластунами із Пластової Станиці в Ню Йорку, побудована на підставі „Великої гри" Ю. Старосольського. Сценку переплітано пластовими піснями, що їх співали усі присутні, а спільне „Ніч вже йде" викликало цей настрій, який має добра пластова ватра, в таборі, дарма, що тим разом ця „ватра" була у залі Союзівки.

Ще довго в ніч радили пластуни в поодиноких комісіях, розглядаючи пекучі виховні проблеми, особливо потребу зміну підходу і засобів пластової виховної праці з молоддю, яка тепер виростає у зовсім інших обставинах і способі життя. Беручи це до уваги як найважливішу проблему, З'їзд прийняв резолюцію створити окрему комісію, яка посвятиться справі можливих організаційних і виховних змін праці.

Ряд резолюцій, більшість з яких мала діловий характер прийнято в другий день З'їзду в неділю, 27-го жовтня, який розпочався торжественною Службою Божою, що її відправив Митрополит Стефан Сулик в асисті о.В. Бойцана.

В загальних резолюціях було цікавим те, що учасники З'їзду, вітаючи на першому місці український нарід на рідних землях, відмітили Йосифа Терелю, день народин якого саме тепер припадає. З'їзд також підкреслив включення пластунів у акцію беатифікації Великого Добродія Пласту Митрополита Андрея Шептицького, а підписи в цій справі зложили усі присутні. Також аж двома резолюціями З'їзд закликав пластунів включитися в акцію оборони проти знеславлення, при чому підкреслено окремо ролю І-ої Дивізії УНА, в якій була велика кількість пластунів, як зародку українських збройних сил і теперішнього намагання представити ролю Дивізії УНА у фальшивому світі.

У висліді звітування Номінаційної комісії обрано новий провід на чергові два роки, який очолив пл. сен. Ігор Сохан, як голова КПС, пл. сен. Олесь Лабунька і пл. сен. Н. Самокіш є його заступниками, ст. пл. Орест Український і пл. сен. Христя Ковч є крайовими комендантами. Обрано також ряд референтів і діловодів, а деякі пости будуть обсаджені пізніше. Головою Крайової Пластової Ради обрано пл. сен. Евстахію Гойдиш.

Після святочного заприсяження нового проводу, яке перевів предсідник З'їзду, а поґратулював його членам Начальний Пластун слово на прощання виголосила пл. сен. Е.Гойдиш. Новообраний голова КПС пл. сен. І. Сохан подякував за довір'я запевнив, що він та члени проводу будуть виконувати якнайкраще свої обов'язки. Зокрема просив про співпрацю членів сеніорату та старшого пластунства і подякував всім, що причинилися до успіху та діловости З'їзду, в першу чергу Президії і головам комісій.

В недільних нарадах брала участь представниця Головного Уряду УНСоюзу головний касир Уляна Дячук яка виголосила привітання вибачаючись, що інші обов'язки не дозволили її бути присутньою на вечері. Вона підкреслила, що УНС оцінюючи працю Пласту, обіцяє йому і далі моральну та матеріяльну підтримку і зложила на руки пл. сен. Е.Гойдиш дар УНС на виховні потреби пластової організації. Запевнила також що і далі видання УНСоюзу „Свобода" та „Український Тижневик" будуть служити інформаціями про діяльність Пласту і закликала всіх до спільної акції в обороні доброго імени українців, що стоять тепер під обстрілом ворожої пропаґанди.

В часі останніх годин З'їзду проголошено також і переведено збірку на акцію двох куренів пластунок „Верховинки" та „Перші Стежі" для придбання фондів на окрему сторінку у щоденнику „Ню Йорк Таймс", яка закликатиме Президента ЗСА у своїх розмовах з Міхаїлом Горбачовим станути в обороні українських правозахисників.

Учасники XVII Крайового З'їзду роз'їхалися в пополудневих годинах домів, вдоволені діловістю нарад, що пройшли в дружній атмосфері, яку підкреслила щира гостинність адміністратора „Союзівки" Володимира Кваса та його співробітників.

Група учасників XVII Крайового Пластового З'їзду після Служби Божої. Посередині Митрополит С. Сулик.

Митрополит УКЦеркви С. Сулик при почесному столі відмовляє молитву. Біля нього (зліва) Ю. Старосольський, В. Яворський.

Молоді виконавці сценки із рядів пластунства Ню Йорку та Кергонксону.

(фота: Михайло Боцюрків і Тарас Сохан)

ЗАСОБИ МАСОВОЇ інформації повідомили у вівторок, 5-го листопада ц.р., що Войцєх Ярузельскі, прем'єр-міністер Польської Народної Республіки який, як відомо, силою зброї і масовими арештами здушив у Польщі рух спротиву і поставив поза законом вільну робітничу спілку „Солідарність", передає уряд прем'єра своєму заступникові Збіґнєву Месснеру, 56-річному політикові, членові Політбюра. Сам Ярузельскі залишається першим секретарем польської об'єднаної робітничої (комуністичної) партії (ПОРП). Деякі політичні спостерігачі на Заході кажуть, що відхід Ярузельского від практичної політики означає закінчення кризи в Польщі і перехід до менш-більш внормованого життя. Обидва польські політичні діячі Ярузельскі і Месснер, мають повну підтримку Москви.

ПОЛІТИЧНІ СПОСТЕРІГАЧІ кажуть, що совєтський лідер Міхаїл Горбачов зробив помилку в оцінці здібности і фізичної спроможности президента З'єднаних Стейтів Америки Роналда Реґена. Він був переконаний, що своєю харизмою, усміхом, стисканням рук та іншими штучними манерами уведе в блуд „наївних" західняків. Він однак скоро побачив, що діловість Президента ЗСА, його оцінка політичної і зброєневої ситуації, більше ціняться в політичних колах. У зв'язку з цим в Кремлі почали нашвидкоруч міняти тактику підготови до женевської зустрічі.

УРЯДОВІ РЕЧНИКИ в Ізраїлі скептично розглядають інформації про те, що Москва, мовляв, плянує встановити дипломатичні зв'язки з Ізраїлем і дати дозвіл більшій кількості жидів на виїзд з СССР. Ізраїльська розвідка не завважила жадних змін у поведінці совєтських еміґраційних бюр (ОВІР), а у совєтській пресі не відчувається змін у відношенні до проблем на Близькому Сході, зокрема до Ізраїля. Американські джерела однак майже систематично інформують про приїзд більшої групи жидів з СССР, а навіть говорять про звільнення Анатолія Щаранського, засудженого на 13 років тюрми, буцім то за шпигунтво в користь ЗСА.

ТЕПЕРІШНІМ ПОЛІТИЧНИМ прицілом кубинського диктатора Фіделя Кастра став Папа Іван Павло II, — кажуть політичні спостерігачі. Куба потребує приятелів в світі і Кастро робить заходи, щоб голова Римо-Католицької Церкви, до голосу якого прислухаються у світі, відвідав Кубу при нагоді відвідин інших латиноамериканських країн в наступному році. Ватикан покищо не зайняв виразного становища до цих „залицянь" Кастра, але без концесій для Католицької Церкви на Кубі Папа ледве чи погодиться на відвідини.

МОСКВА ЗАЦІКАВЛЕНА торговельною співпрацею з Японією і тому не дивно, кажуть спостерігачі, що міністер закордонних справ СССР Едуард Шаварднадзе, будучи на святочній сесії Генеральної асамблеї Об'єднаних Націй в Ню Йорку, залицявся до прем'єр-міністра Японії Ясуґіро Накасоне. Ходять поголоски, що Накасоне відвідає на початку наступного року Совєтський Союз.

Українська громада в Денвері почала здійснювати бажання минулих років

Вже довший час громада в Денвері приватно чи прилюдно обговорювала конечність набуття площі у кращій і догіднішій дільниці міста під будову нового Божого храму.

З приходом нового пароха о. Стефана Хміляра, ЧСВВ, ідея будови нової церкви значно поширилась і набрала сили.

В цьому році відбулася канонічна візитація парохії, яку перевів Владика Іннокентій Лотоцький, ЧСВВ, і в часі візитації посвятив ново набуту секцію для українців на католицькому кладовищі Мовнт Оливет. Відвідав також „Рідну Школу", яка тепер, завдяки старанням о. Стефана, має приміщення у римо-католицькій школі Пречистої Діви з Фатіми. Діти з учителями і родичами вітали дорогого гостя, який прибув до школи в товаристві римо-католицького пароха, нашого отця і ще двох священиків.

В неділю, 19-го травня, відбулося привітання з процесією, вітав мґр Л. Колтонюк перед церквою. В часі торжественної св. Літургії відбулося перше св. Причастя дітей в парохії. Співав церковний хор, що провадить Я. Нижник.

В год.12.30 почався бенкет в честь Владики Іннокентія в готелі Вайкавнт. Витали при дверях діти: віршиком Адріян Пиріг, квітами Наталя Малькут і Андрій Пиріг. Модератором свята був д-р Аскольд Мосійчук. За почесним столом біля Владики був парох римо-католицької парохії о. Шміт, наш парох о. Хміляр, о. Володимир Ситниченко, протоієрей православної церкви, о. д-р П. Баб'як, римо-католицькі священики, представники церковного комітету і організацій. Були привіти і промови, а на закінчення Владика Іннокентій вказав на конечність будови нової церкви: „Було б справді гарним історичним фактом у 1000-ліття Хрищення України покласти угольний камінь під будову нової церкви".

Наша громада цю цінну заувагу щиро прийняла і почалась інтенсивна підготовка. Тепер шукають за відповідною площею, де у недалекому майбутньому має стояти новий Божий храм.

ЗОП.

НЕ 1,000, А 11,000

У передовій п.з. „Володимир Кубійович" („Свобода", ч. 213, з середи 6-го листопада ц.р.) треба читати: „З-посеред 11,000 вояків Дивізії більш як половина лягла під Бродами на кривавому побоєвищі". — Ред.